

[Kristian Nygaard.]

inden Lovforslaget kan tilfredsstillende de utaalmodiges Krav. Jeg er enig med den højtærede Statsminister og alle utaalmodige i, at der maa skaffes Plads og Adgang til Naturens Herligheder, og at en saadan Adgang kan faa den allerstørste Betydning, navnlig for Byboernes Forhold til Naturen. Men der er her to Parter, Loven skal tage Hensyn til: dem, der skal aabnes Adgang for under forskellige Former, og dem, der skal afgive disse forskellige Pladser, og her forekommer det mig rigtignok, hvad ogsaa allerede er gjort gældende fra anden Side, at der er taget alt for ringe Hensyn til den Del af Befolkningen, som i Dag har Skøde paa de Arealer, det kommer til at dreje sig om.

Hvor store eller hvor mange Arealer der her kan blive Tale om, beror for det første paa et Skøn, som det 7 Mands Udvalg, der er nævnt i § 2, skal komme til, uden at det fremgaar af Forslaget, hvilke Grunde der skal være vejledende og afgørende for Udvalget. Der staar ganske vist i Bemærkningerne til § 2, at det maa kræves, at der foreligger Trang til de paagældende Arealer, at de er velegnede, at Anvendelsen er forsvarelig i Forhold til andre Interesser, og endelig at Trangen til Arealet ikke paa rimelig Maaade kan tilfredsstilles ad anden Vej end netop ved at erhverve det i Henhold til Lovens Bestemmelser.

Det bliver altsaa som nævnt i første Omgang i Henhold til Udvalgets Skøn, og dernæst Statsministerens Skøn, men hvis disse to Skøn ikke falder sammen med Ejersens Opfattelse, kan Statsministeren ved en Ekspropriationskommission, som skal bestaa af det paagældende Udvalgs Formand og 2 andre af Udvalgets Medlemmer, foretage Ekspropriation af Arealet. Her forekommer det mig, at Grundejerne efter Lovforslaget kommer til at staa alt for svagt over for Udvalget og Statsministeren. Det hjælper naturligvis noget, at det ene af de to Udvalgsmedlemmer skal være Grundejernes Repræsentant, men alligevel synes jeg, at der bliver anvist Grundejerne en Stilling, der er saa ringe, at man sikkert i al Almindelighed kan sige, at de ikke i noget Tilfælde kan faa afgørende Indflydelse paa Sagens endelige Løsning, hvis det da ikke drejer sig om en frivillig Ordning, og hvor det er Tilfældet, er Tvangsforanstaltninger jo i Forvejen overflødige. Naar vi regner med den Ejendomsform, vi har her i Landet, er det er ret betydeligt Indgreb i Ejendomsretten, der her kan blive Tale

om, og et Indgreb, som Ejeren altsaa ikke vil kunne hindre. Jeg kunde derfor tænke mig, at Udvalget, hvis det skal være som foreslaaet, i hvert enkelt Tilfælde blev suppleret med et Par Repræsentanter valgt af Ejeren, eller Ejerne, hvis flere omfattes af Afstaaelse af Jord til det paagældende Friluftsomraade.

Det forekommer mig heller ikke indlysende rigtigt, at Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amtsraadskredse skal nøjes med et fælles Udvalg paa 14 Medlemmer. Det vil sikkert vise sig, at de fleste Sager, der her kan blive Tale om, netop kommer frem i Københavns Omegn, men tre Udvalg kan jo i Almindelighed arbejde hurtigere end et. Jeg forstaar heller ikke rigtig Fordelen ved, at samtlige Udvalg ikke vælges ens. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister: hvad er Begrundelsen for, at man ikke i de 3 nævnte Amter kan bruge en Fredningsdommer som Formand? Der bør da ikke være nogen Tvivl om, at Fredningsdommerne i de forskellige Amter har Adgang til at skaffe sig bedst mulig Underretning om de Spørgsmaal, der kommer til at høre ind under denne Lov.

Hvad angaar den økonomiske Side af Sagen, forekommer det mig, at den er noget indviklet. At Statsministeren i hvert enkelt Tilfælde af Arealerhvervelse kan udbetale 20 000 Kr. uden at spørge Finansudvalget, kan jo ikke misforstaas, men naar det derefter i § 5 hedder — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Statsministeren kan som Betingelse for Erhvervelsen kræve, at en Del af Udgiften skal afholdes ved Bidrag fra privat Side, herunder de interesserede Organisationer“,

saa ligger det nær at spørge, hvor stor en Del af Udgifterne den højtærede Statsminister kan kræve afholdt ved Bidrag fra privat Side; og kan et saadant Krav overhovedet stilles til andre end de interesserede Organisationer, der her er Tale om, og da hvilke?

Efter § 6 skal de erhvervede Arealer, der ikke straks tilskødes de fremtidige Brugere —, efter § 4 tilskødes de, hvis ikke andet aftales, Statsministeriet paa Statens Vegne —, administreres af Statsministeriet eller ved en af Statsministeriet truffen Ordning, og Arealerne kan efter Omstændighederne afhændes, bortforpagtes, udlejes eller udlaanes til Kommuner, Organisationer m. v. Skal det forstaas saaledes, at Statsministeren først kan lade et Areal ekspropriere og dernæst afhænde det til en Kommune, som